

Túžba adrenalínu

Prvé moje ťažšie zranenie bola zlomená ruka, mala som vtedy len 5 rokov. Tancovala som s apom. Doslovne sme sa rozbili. Vyšmykla som sa mu z rúk a spadla, dosť nešťastne. Úf najprv šok, nič som necítila. Videla som apa ako plakal a skákal, nevedel čo má robiť. Mama konala, a vlastne všetci mi pomáhali. Au už to začalo, fajná bolesť. Plakala som, ako dieťa, veď som bola a stále som. Pani sestrička mi začala rozprávať jednu rozprávku. Potom o pekných spolužiakoch, ktorí ma čakajú o rok v škole. Z toho všetkého som sa začala smiať. Mama a apo mi o tom často rozprávajú. Hovoria, že sa to nezmenilo, stále so sebou 'nabíjam'.

Hrali sme na asfaltovej ceste futbal. Ja som spadla. Prebrala som sa doma na posteli. Mama, sestry, bratia kričali, veľmi sa zľakli. Mama a apa ma vzali do auta, hovoria mi ,, Nešpi, čuješ, nemožeš!'' . Prišli sme do Svidníckej špitáli. Strašne som sa bála, že mi to bude doktor šiť. Pani sestrička ma ukludňovala nech sa nebojím, že to bude dobre. A reku, že bolo. Nešili mi to, dali mi tam nálepku. Pomohla.

O ďalších šesť rokov som sa vozila na bicykli. Chcela som trochu adrenalínu, tak som si nevezala bicykel, ktorý má gumy, šľapátka a brzdy. Vzala som si presný opak toho. Aby to bolo ešte viac zaujímavé, tak som na ňom išla z kopca, pekne strmého. Išlo mi to, až na taký piaty krát. Zase som spadla. No tentokrát som bola pri vedomí, nemohla som sa postaviť. Po chvíli prišli mama a apa. Apa ten bicykel chytil do rúk a vyhodil ako kriketovú loptičku. Vzali ma najprv domov a mama mi obliekla kraťasy. Ona na tom bola ešte dobre, no apa, keď to koleno videl ... myslela som si, že mama bude dávať prvú pomoc aj jemu. Išli sme autom do Svidníka. V tomto prípade mi to šili. Sestrička sa so mnou rozprávala, no nepomáhalo. Potom ma chytila z jednej strany za ruku matí a za druhú pani sestrička, povedali: ,, Tak ako silno ťa to bolí, tak nám stískaj ruky.“ Po chvíľu to oľutovali. Dostala som najprv asi takých 6 až 10 injekcii, tie boleli veľmi. Z toľkého adrenalínu 3 stehy.

To ešte nie je všetko. Posledné moje dobrodružstvo je sekera. Stalo sa to na Troch kráľov. U nás je to ako štedrý deň, a práve v tento deň bol aj deň môjho dedka, oslavoval krásnych 70 rokov. Boli sme všetci u babky, potom brat išiel domov, tak som si povedala, že som ešte neskúsila rúbať drevo a idem s ním. Predsa to bude teraz ten správny čas. Brat odpočíval na gauči pri televízore. Ja som išla do šopy. Zasvietila som si a začala s rúbaním dreva. Veru narúbala som toho, taký jeden fúrik. Zrazu som sa zapozerala a všade krv. Strašný šok, ale pár minút som ešte necítila bolesť. Za domom máme taký potôčik, tak som

k nemu išla. Namočila som si to, no nepomohlo. Všade bolo krv, sneh bol červený, bol pekný, taký bodkovaný.

Začala som rozmýšľať, kde tak asi bude brat, na gauči? Pýtala som sa samej seba. Chcela som si to obviazať a nikomu nepovedať. Nevyšlo mi to, prišla som do domu a brat tam nebol. Myslela som, že mi to vyjde. Krv bola zase všade na kľučke a po podlahe. Utierala som to a brat ma videl. Báł sa. Chcel mi na to dať svoju kolínsku. Potom sme chceli ísť za našimi. Babka býva len v susednej dedine, také dva kilometre. Keď som otvorila dvere, bola tam sestra. Ušla som do obývačky a pozerala do podlahy. Tentokrát už to nezvládala ani mama. Jediná sa mohla pozerat' najstaršia sestra. No reku nebol to najkrajší pohľad. Predsa len mi polovica palca visela. Išli sme do špitála. Bolo to ako z hororu. Keď som si išla ľahnúť na lehátko, tak vedľa neho bola stará babka, bola celá zakrytá. Odkryté mala len nohy, tie boli biele ako papier, myslela som si, že je mŕtva. Šili mi to, bez injekcie, lebo ak by mi pichli ešte tú injekciu, tak by to bola dvojité bolesti. Ja som sa na to pozerala, rozmýšľala som ako to tá doktorka vie, ešte k tomu mi lichotila tým, že mi vykala. Apa sa pozrel a sklonil hlavu. Vďaka Bohu len jeden steh.

Vanesa Macková, 9. ročník, ZŠ s MŠ Havaj,
bydlisko Malá Poľana, okres Stropkov

Tento obrázok som si vybrala, lebo pri týchto všetkých mojich úrazoch som si pripadala ako na operačnej sále.